

РЕШЕНИЕ

№ 1193

гр. Пловдив, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева Атанасова
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разглежда докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно гражданско дело № 20235300501887 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на адв.Г. В. Ч. от АК Пловдив, назначена за особен представител на страната Л. Й. М. с ЕГН ***** с последен известен адрес *** срещу решение № 2510/02.06.2023г. по гр.д. № 5523/2022г. на РС Пловдив, XIII гр. състав, с която е признато за установено, по отношение на Л. Й. М. ЕГН *****, с адрес: ***, чрез адв. Г. Ч., в качеството ѝ на особен представител, че „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление:***, има вземане спрямо нея в размер на 201,33 лева главница, представляващи стойността на консумираната от обекта на потребителя електрическа енергия и мрежови услуги за периода от 23.06.2021г. – 22.08.2021г., 8,23 лева мораторна лихва за забавено плащане на главницата за периода от 11.08.2021г. - 20.01.2022г. , както и законна лихва върху главницата от датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №719/2022г. по описа на ПРС, VII гр.с. - 21.01.2022г., до окончателното изплащане на задължението.

Решението се обжалва изцяло. Жалбоподателят навежда доводи за неправилност, незаконосъобразност, в противоречие с процесуалния закон на решението. Сочи се, че вещото лице С.К. не е съобразил данните за извършено плащане по делото, като не е разполагал с необходимите документите за това. Сочи се, че ПРС е допуснал процесуално нарушение, като не се е съобразил с представените от ищеца писмени доказателства в последното заседание, удостоверяващи плащане на сумата от 201,33 лв. Сочи се, че съда не е взел предвид стабилния административен акт от 28.04.2021г., в който по силата на чл. 45 и чл. 46 от Закона за общинската собственост сочи ясно страните по наемното правоотношение, като в закона не е предвидена солидарна отговорност за лицата настанени в общинско жилище, като ПРС не е изложил мотиви защо цялата сума се дължи само от Л. М.. Иска се отмяна на решението, отхвърляне на исковите претенции като неоснователни. Претендират се разноските от особения представител.

В срок е постъпил отговор на въззивната жалба, в който решението се намира за правилно, иска се неговото потвърждаване. Претендират се разноските по делото

Пловдивският окръжен съд, X-ти граждански състав, след като прецени данните по делото въз основа на доводите на страните и при дължимата служебна проверка, намира следното:

Въззивната жалба е допустима, като подадена в законния срок от легитимирани страни и е изпълнена процедурата за отговор. Жалбата отговаря на изискванията на закона по форма, съдържание и приложения.

Обжалваното решение не е недопустимо или нищожно при постановяването му не е нарушена императивна материалноправна норма.

РС Пловдив е приел, за безспорно доказано по делото, че ответникът Л. М. е наемател на общинско жилище съгласно договор за наем № 21-И87/10.05.2021г. Наличини са два броя фактури за задължения на обща стойност 201,33 лева. Съгласно ОУ публикувани на сайта на дружеството не е необходимо сключване на индивидуален договор с всеки потребител на ел. енергия доставяна от ищцовото дружество. По делото е прието заключение на вещото лице Л.К. по СТЕ, от което се установява, че за процесния период е имало реална доставка на ел. енергия до обекта на ответника в размер на 943 квтч. общо дневна и нощна. Установява се, че процесния електромер е

отчитан дистанционно и отчетените количества отговарят на фактурираните по процесните фактури. констатирано е, че електромерът на обекта е отчитан редовно. Преминал е през изискуемите се задължителни проверки по ЗИ и отговаря на метрологичните и технически изисквания за годност, като носи необходимите знаци от проверки.

От приетото заключение на вещото лице по ССЕ С.К. се установява, че процесните два броя фактури са осчетоводени по надлежния ред в счетоводството на ЕВН като приходи от продажба на услуги и като вземане по сметка 411 Клиенти по партидата на Л. М.. Установява се, че общо неплатената сума от ответника за консумирана ел. енергия за процесния период 23.06.2021 г. – 22.08.2021 г. е в размер на 201,33 лева.

Вярно е че РС Пловдив, не е отговорил на възражението на жалбоподателката, че не е взет предвид стабилния административен акт от 28.04.2021г., в който по силата на чл. 45 и чл. 46 от Закона за общинската собственост сочи ясно страните по наемното правоотношение, като в закона не е предвидена солидарна отговорност за лицата настанени в общинско жилище, като ПРС не е изложил мотиви защо цялата сума се дължи само от Л. М.. Въззивният съд, за да се произнесе по това възражение взе предвид доказаните факти по това дело. А именно видно от списъка на новонастанените общински наематели и заповед № ЖН-53/28.04.2021г. в процесното жилище е настанено едно семейство Н. М. и Л. М.. Видно от договор за наем на общинско жилище от 10.05.2021г. Н.М. и Л. М. сключват договора за наем като съпрузи. Видно от констативен протокол на ОЖИ Пловдив от 18.06.2020г., в апартамента живеят Н.М. и Л. М. съпрузи, както и тяхната дъщеря и внук. При това положение съгласно чл.36 ал.2 от СК за задължения, поети за текущите нужди на семейството, съпрузите отговарят солидарно. Това безспорно се отнася до задълженията за текущи консумативи на семейното жилище, в което живеят съпрузите така и решение № 2 от 11.02.2013 г. на ВКС по гр. д. № 937/2012 г., III г. о., ГК, определение № 307 от 4.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 4989/2013 г., III г. о., ГК, решение № 214 от 2.10.2014 г. на ВКС по гр. д. № 3317/2014 г., III г. о., ГК . Така че това възражение е неоснователно.

Основателно е възражението на жалбоподателката, чрез особения представител, че първата инстанция е допуснала процесуално нарушение,

като не се е съобразила с представените от ищеца писмени доказателства в последното заседание, удостоверяващи плащане на сумата от 201,33 лв. Съгласно чл.235 ал.3 от ГПК съдът е длъжен да взема предвид при решаване на делото и фактите, настъпили след предявяване на иска. Видно от последното заседание пред ПРС от 11.05.2023г. представителя на ищцовото дружество е признал, че ответницата е платила само главницата по делото, без лихви и разноски. Представено е било и препис-извлечение от сметката на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, че са платени 201,33 лева – главницата на процесното задължение.

Съгласно т.9 от ТР № 4/2013г. по т.д. №4/2013г. на ВКС ОСГТК в производството по [чл.422](#), респ. [чл.415 ал.1 ГПК](#), съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, като в това производство нормата на [чл.235 ал.3 ГПК](#) намира приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, с изключение на факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес. По настоящото дело обаче заповедното производство е по чл.410 от ГПК, а не по чл.417 от ГПК.

Съгласно т.11.в. от ТР № 4/2013г. по т.д. №4/2013г. на ВКС ОСГТК в производството по иска, предявен по реда на [чл.422](#) респ. [чл.415 ал.1 ГПК](#), е допустимо въвеждането на правопогасяващи възражения за плащане и за прихващане. Ето защо искът за главницата от 201,33 лева, следва да се отхвърли като платен дълг от длъжника след завеждане на иска по правилото на [чл.235 ал.3 ГПК](#). В тази част решението следва да се отмени и иска в тази част следва да се отхвърли. В останалата част решението е правилно и следва да се потвърди.

На основание чл.78 ал.2 от ГПК разноските се понасят от ответницата, защото същата е дала повод за завеждане на делото и не е признала исковете. За въззивното производство се дължат разноски за „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД 300 лева за хонорар на особен представител /л.16/ и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение по чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ по правилото на чл.78 ал.8 от ГПК.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2510/02.06.2023г. по гр.д. № 5523/2022г. на РС Пловдив, XIII гр. състав, **в частта в която** е признато за установено, по отношение на Л. Й. М. ЕГН *****, с адрес: ***, че „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: ***, има вземане спрямо нея в размер на **201,33 лева главница**, представляващи стойността на консумираната от обекта на потребителя електрическа енергия и мрежови услуги за периода от 23.06.2021г. – 22.08.2021г., за което е подадено Заявлението по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №719/2022г. по описа на ПРС, VII гр.с., като **вместо това реши**

ОТХВЪРЛЯ иска на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: *** срещу Л. Й. М. с ЕГН ***** с последен известен адрес ***, че „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК *** за признаване за установено, по отношение на Л. Й. М. ЕГН ***** има вземане спрямо нея в размер на **201,33 лева главница**, представляващи стойността на консумираната от обекта на потребителя електрическа енергия и мрежови услуги за периода от 23.06.2021г. – 22.08.2021г., за което е издадено Заявление по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №719/2022г. по описа на ПРС, VII гр.с., **защото сумата е платена в хода на съдебния процес.**

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

ОСЪЖДА Л. Й. М. с ЕГН ***** с последен известен адрес *** да заплати на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: *** сумата от 400 лева за разноски пред въззивната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

